

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.134/2023/31.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2024. április 9. napján – az I. r. vádlott tekintetében távollétes eljárás keretében – megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az embercsempészás bűntette miatt Vádltott1 és társai ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2023. június 2. napján kihirdetett 38.B.86/2020/491. szám alatti ítéletét megváltoztatja.

Vádltott1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 8 (nyolc) évre súlyosítja,

Vádltott2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 8 (nyolc) év 6 (hat) hónapra, közügyektől eltiltás mellékbüntetését 8 (nyolc) évre súlyosítja,

Vádltott3 III. r. vádlott tekintetében kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 5 (öt) évre felemeli,

Vádltott4 IV. r. vádlott tekintetében kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 5 (öt) évre felemeli,

Vádltott5 V. r. vádlott tekintetében kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 5 (öt) évre felemeli és vele szemben 124.400 (százhuszonnégyezer-négyszáz) forint erejéig vagyonek Kobzást rendel el,

Vádltott6 VI. r. vádlott tekintetében kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 5 (öt) évre felemeli és vele szemben 20.000 (húszezer) forint erejéig vagyonek Kobzást rendel el.

A bíróság a Vádltott3 III.r. vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába a 2016. április 25. napjától 2016. július 7. napjáig előzetes fogvatartásban és 2016. július 8. napjától 2016. október 6. napjáig házi őrizetben töltött időt rendeli beszámítani akként, hogy egy nap szabadságvesztésnek egy nap előzetes fogvatartás, illetve négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg, során a beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy megállapítja, az elsőfokú bíróság 2022. február 14. napján is, valamint 2022. október 25. napján és 2023. április 24. napján tartott tárgyalást, ugyanakkor 2022. október 15. napján és 2023. április 25. napján nem tartott tárgyalást.

Megállapítja, hogy Vádlott2 II. r. vádlott 2023. június 3. napjától 2023. november 14. napjáig lakcímére, majd 2023. november 15. napjától közigazgatási területre elrendelt bűnügyi felügyelet hatálya alatt áll.

A II. r. vádlott által 2023. június 3. napjától 2023. november 14. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja akként, hogy egy nap szabadságvesztésnek 4 nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg, a beszámítás után fennmaradó tartamot egy napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárásban további 238.928 (kettőszázhuszonháromezer-kilencszázhuszonnyolc) Ft bűnügyi költség merült fel, mely költség az állam terhén marad.

A másodfokú eljárásban 141.394 (száznegyvenegyezer-háromszázkilencvennégy) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből az I. r. vádlott 16.800 (tizenhatezer-nyolcszáz) forint, a IV. r. vádlott és az V. r. vádlott egyetemlegesen 23.800 (huszonháromezer-nyolcszáz) forint, megfizetésére köteles az állam javára, míg a fennmaradó 100.794 (százezer-hétszázkilencvennégy) forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

I n d o k o l á s :

[1] A Győri Törvényszék 2023. június 2. napján kihirdetett 38.B.86/2020/491. szám alatti ítéletében bűnösnek mondta ki Vádlott1 I. r. vádlottat 1 rb társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés d) és e) pont, (5) bekezdés], Vádlott2 II. vádlottat 1 rb társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés d) és e) pont, (5) bekezdés] és 1 rb társtettesként elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont], Vádlott3 III. r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § 1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont], Vádlott4 IV. r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § 1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont], Vádlott5 V. r. vádlottat 1 rb társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés d) és e) pont] és Vádlott6 VI. r. vádlottat 1 rb társtettesként, folytatólagosan elkövetett embercsempészs bűntettében [Btk. 353. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés d) és e) pont].

[2] Ezért az I. r. vádlottat 6 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 10 év Magyarország területéről kiutasításra, II. r. vádlottat halmazati büntetésül 7 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 360 napi tétel pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltasra, III. r. vádlottat 1 év 8 hónap végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett, végrehajtása esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 180 napi tétel pénzbüntetésre, IV. r. vádlottat 1 év 4 hónap végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett, végrehajtása esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, V. r. vádlottat 2 év végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett, végrehajtása esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre 240 napi tétel pénzbüntetésre, VI. r. vádlottat 2 év végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett, végrehajtása esetén börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét II.

r. vádlott esetében 10.000,-Ft-ban, III. r. vádlott esetében 5.000,-Ft-ban, V. r. vádlott esetében 3.000,-Ft-ban, VI. r. vádlott esetében 3.000,-Ft-ban állapította meg. Rendelkezett a II. r. vádlottal szemben így kiszabott összesen 3.600.000,-Ft, III. r. vádlottal szemben így kiszabott összesen 900.000,-Ft, V. r. vádlottal szemben így kiszabott összesen 720.000,-Ft, VI.r. vádlottal szemben így kiszabott összesen 900.000,-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztés büntetésre történő átváltoztatásól, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról, I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottak esetében az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I. r. vádlott terhére súlyosításért, a bünszervezetben elkövetés megállapítása, hosszabb tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és annak megállapítása végett, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből nem bocsátható feltételes szabadságra, a II. r. vádlott terhére súlyosításért, a bünszervezetben elkövetés megállapítása, a bűncselekmény téves minősítése, a bűnhalmazat mellőzése miatt, a bűncselekmény minősítésének egységesen a Btk. 353. § (1) bekezdésében meghatározott a (2) bekezdés a) és b) pontja, a (3) bekezdés d) pontja, az (5) bekezdés szerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett embercsempészet büntette megállapítása végett, hosszabb tartamú, egyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és annak megállapítása végett, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből nem bocsátható feltételes szabadságra, a III. r., a IV. r., az V. r. és a VI. r. vádlott terhére súlyosításért, a bünszervezetben elkövetés megállapítása, hosszabb tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása és annak megállapítása végett, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből nem bocsátható feltételes szabadságra jelentett be fellebbezést.

[4] Az I. r. vádlott védője az eljárásnak ítélt dolog okán történő megszüntetése végett, II. r. vádlott és védője által „teljeskörűen”, III. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be jogorvoslati kérelmeket.

[5] A Megyei Főügyészség B.344/2016/63. alatt, fellebbezésének írásbeli indoklásában amellet érvelt, hogy első fokon a vádlottakkal szemben a büntetéskiszabási célok elérését nem szolgáló enyhe büntetést alkalmazott a bíróság. Kifejtette, a büntetések az elszaporodott és komoly tárgyi súlyú bűncselekmény esetében törvénysértően enyhék, nem tükrözi a cselekmény és az elkövetési mód társadalomra veszélyességét. Álláspontja szerint a bíróság a súlyosító körülményeket nem értékelte súlyuknak megfelelően, ezzel szemben az enyhítő körülményeket is eltúlzott mértékben vette figyelembe. Az ügyész által egyéb okból bejelentett fellebbezést tekintve hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének írásbeli indokolása alapján a bejelentett fellebbezés a vádlottak esetében a bünszervezetben elkövetés mellőzése miatt, Vádlott2 II. r. vádlott esetében a bűncselekmény minősítése vonatkozásában alappal nem tartható. Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét akként változtassa meg hogy Vádlott1 I. r. vádlottal szemben a kiszabottnál hosszabb tartamú börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, Vádlott2 II. r. vádlottal szemben a kiszabottnál hosszabb tartamú börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és hosszabb tartamú közügyektől eltiltást, Vádlott3 III. r., Vádlott4 IV. r., Vádlott5 V. r., Vádlott6 VI. r. vádlottakkal szemben börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, és közügyektől eltiltást szabjon ki azzal, hogy a megfelelő vagyonnal, jövedelemmel rendelkező vádlottak esetében a pénzbüntetés kiszabását továbbra is indokoltnak találta.

[6] Az I. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a korábban eljáró védő által ítélt dolog okán történő megszüntetés végett bejelentett fellebbezést fenntartotta és a korábbi védő perbeszédében előadott érvek mentén érvelt az eljárás megszüntetése mellett.

[7] Hivatkozott arra, hogy a bíróság azt megtudta állapítani, hogy a két büntető ügyben elbírált, azonos jogtárgy – a közrend és az államhatár sérthetatlensége – ellen elkövetett cselekmények időpontja egybeesik és térbeli összefüggésük megállapítható, személyi összefüggés a cselekmények között viszont kizárólag az I.r. vádlott érintettsége okán tárható fel, az osztrák és a magyar bűnelkövetői csoport között összefüggést az I. r. vádlott személyén túl feltárni nem lehetett, viszont éppen az osztrák ítélet hivatkozik az ismeretlenül maradt bűntársakra, ami a magyar bíróság megállapításával ellentétes irányba mutat, azaz arra mutat rá, hogy ugyanazon ügyben már született egy jogerős tagállami döntés. Másodlagos indítványában a jelentős súlyú enyhítő körülmények miatt a súlyosítási fellebbezés elutasítását kérte.

[8] A II. r.vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a bejelentett fellebbezését fenntartotta és az ügyészi átiratra reagálva elsődlegesen a halmazat helyett folytatólagos elkövetés megállapítását kérte. A felmentés körében a tényállás megalapozatlanságára hivatkozott, kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem tartotta be a bizonyítékok teljes körű vizsgálatának és azok maradéktalan összevetésének követelményét, valamint tényről további tényekre nem okszerűen következtetett, ezért vétett a mérlegelés szabályai ellen. Sérelmezte azt is, hogy nem adta indokát annak, hogy a II. r. vádlott védekezésével összhangban lévő más bizonyítékokkal nem cáfolt vallomásokat miért nem fogadta el és a vádlotti védekezés vádpontonkénti vizsgálatának hiányát és annak teljes elvetését róta fel az elsőfokú bíróságnak. Az ügyészi súlyosítási fellebbezés elutasítását és enyhébb büntetés kiszabását indítványozta. A büntetéskiszabási körülmények körében a vádlott egészségi állapota teljes körű vizsgálatának elmaradását sérelmezte és a korábbi igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítését kérte a kérelméhez csatolt újabb orvosi iratok alapján, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a védenca egészségi státusza a vizsgálat óta tovább romlott. Érvelt a pénzbüntetés egy napi tételének összege csökkentése mellett is. Összességében a védenca felmentését, másodlagosan a szabadságvesztés büntetésnek az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabható törvényi minimumban való meghatározását, esetlegesen a feltételes szabadságra bocsátás ún. feles kedvezményt biztosító rendelkezésének meghozatalát, valamint a pénzbüntetés egy napi tételének alacsonyabb összegben történő megállapítását kérte.

[9] A III. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában már csak az enyhítésre irányuló fellebbezését tartotta fenn és az enyhítő körülmények nyomatakát és az egy alkalommal történő elkövetést hangsúlyozva elsődlegesen a kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítését és a pénzbüntetés egynapi tétele összegének mérséklését, másodlagosan az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta.

[10] A IV. r. és az V. r. vádlottak közös védője észrevételében mindkét védenca tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása mellett érvelt a büntetéskiszabási körülmények és a IV. r. és V. r. vádlottak tényleges cselekvőségére tekintettel.

[11] A VI. r.vádott védője észrevételében a fellebbviteli főügyészségnek a további súlyosító körülmény megállapítására és súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítására, az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai folytán történő helybenhagyására tett indítványt.

[12] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.63/2021/38-I. szám alatti átiratában a ítélet ellen az ügyész által I-VI. r. vádlottak terhére a bünszervezetben elkövetés megállapítása, a kiszabott büntetés súlyosítása és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből történő kizárásuk érdekében bejelentett fellebbezést módosítva, kizárólag a büntetések súlyosítása végett tartotta fenn. Utalt arra, hogy a felülbírálat terjedelme I-III. r. vádlottak vonatkozásában teljes körű, míg IV-VI. r. terheltek esetében korlátozott.

[13] Álláspontja szerint az eljárás lefolytatása során a Győri Törvényszék a büntetőeljárás szabályokat maradéktalanul betartotta. Rögzítette, hogy az ítélet bevezető részét a tárgyalási napok körében miben találja javítandónak, valamint a bizonyítás eredményeként megállapított teljeskörűen megalapozott tényállásban milyen elírási hibát talált. Kifejtette, hogy a törvényszék az összegyűjtött bizonyítékok részletes és pontos elemzésével, értékelésével, egybevetésével, az ellentmondások feloldásával teljesítette indokolási kötelezettségét, a tényállásból a vádlottak bűnösségére levont következtetés okszerű, ahogy a vádlottak által elkövetett bűncselekmények minősítése is. Rámutatott, hogy a törvényszék az indokolás körében minden részletre kitérve fejtette ki álláspontját a bünszervezettel kapcsolatban, amely megállapítások illeszkednek a megállapított tényállásban foglaltakhoz, ezért ebben a körben az ügyési fellebbezést nem tartotta fenn.

[14] Álláspontja szerint helyesen döntött a törvényszék I. r. vádlott Ausztriában történt korábbi elítélésével kapcsolatban, pontosan mutatta ki az elsőfokú bíróság, hogy a hatályos büntetőeljárás törvényeknek megfelelően a terhelte korábbi elítélése nem tekinthető ítélt dolognak, ennél fogva az eljárás megszüntetéséről sem lehet szó.

[15] Hangsúlyozta, hogy a büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság az irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket teljeskörűen gyűjtötte össze és helyesen ismerte fel az embercsempészség jelentős tárgyi súlyát, azonban álláspontja szerint ezzel arányban nem álló, eltúlzottan enyhe büntetéseket szabott ki, sem a megállapított szabadságvesztés büntetések tartama, de különösen azok végrehajtásának a III. r.- VI. r. vádlottak esetében történő felfüggesztése nem felel meg a büntetése kiszabási elveknek, és egyáltalán nem áll arányban a terheltek cselekményének társadalomra veszélyességével, mely aránytalanságot a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés sem ellensúlyozza. Mivel a III. r. - VI. r. vádlottak a bűncselekmények elkövetéséhez járművet használtak, sofőrként szállították az illegális bevándorlókat, az ő esetükben a közúti járművezetéstől eltiltás büntetés kiszabását is indítványozta. Tekintettel arra, hogy a tényállás szerint a bűncselekmények elkövetése révén V. r. vádlott 400 euró, míg VI. r. vádlott legalább 20.000 Ft bevételhez jutott, ezen összegeket vagyonekobzás alá kell vonni. Az ítélet egyéb rendelkezéseivel egyetértett.

[16] Összefoglalva indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg akként, hogy valamennyi vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamát jelentős mértékben emelje fel; a III-VI. r. vádlottakat a közügyek gyakorlásától és a közúti járművezetéstől is tiltsa el és velük szemben mellőzze a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket; az V-VI. r. vádlottakkal

szemben a bűncselekmények elkövetésével szerzett vagyonra vagyonekobzást mondjon ki. Egyebekben az elsőfokú ítéletet a tényállás korábban írt kijavítása és a súlyosító körülmények korrekciója mellett helybenhagyni indítványozta.

[17] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében fenntartotta az átiratában írtakat és azzal egyező nyilatkozatot tett a bünszervezet megállapíthatóságával, a tényállás elírás folytán történő javításának szükségességével, a kiszabott büntetések belső aránytalanságával, a cselekmények kiemelkedő társadalomra veszélyességének hangsúlyozásával, az elsőfokú bíróság által értékelt büntetéskiszabási körülmények értékelésével kapcsolatban és az ott írtakkal egyező indítványt terjesztett elő valamennyi vádlottat illetően a súlyosabb büntetés kiszabása érdekében.

[18] Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a perbeszédében a fellebbezés írásbeli indokolásában írtakkal egyező érvek mentén fejtette ki, miért kell a védenccé Ausztriában történő elítélését figyelembe venni jelen jelen vád elbírálásakor és miért szükséges az eljárás ítélt dolog okán történő megszüntetése. Az ügyészi fellebbezésre reagálva másodlagos indítványában az enyhítő körülmények nyomatakát hangsúlyozva az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása mellett érvelt.

[19] A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen fenntartotta a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat, az ott írtakkal egyező nyilatkozatot tett a vádlott egészségi állapota, a 3. tényállási pontban írt cselekménynek a folytatólagos egység körébe vonásának lehetőségéről, az ellentétes bizonyítékok nem teljeskörű vizsgálatáról majd részletesen elemezte az 5., 6., 2., 3., és 7. tényállási pontban írt cselekményekhez köthető bizonyítékokat és e cselekmények vonatkozásában részfelmentés mellett érvelt. Részletesen elemezte a büntetéskiszabási körülményeket is, az enyhítő körülmények nyomatakát hangsúlyozta és a kiszabott szabadságvesztés büntetésnek a törvényi minimumra történő enyhítését az úgynevezett feles feltételes kedvezmény engedélyezését és a pénzbüntetés egy napi összegének csökkentését kérte.

[20] A III. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban előadott perbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolásával egyezően érvelt elsődlegesen a védenccével szemben enyhébb büntetés kiszabása, másodlagosan pedig az ügyészi fellebbezés elutasítása, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása érdekében.

[21] A IV. r. és V. r. vádlottak közös védője az észrevételében írtakkal egyezően kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Kifejtette, hogy nem a védenccéi felróható magatartása miatt húzódott el az eljárás és hivatkozott arra is, hogy a IV. r. vádlott a cselekmény elkövetése óta dolgozik, életvitale rendezett, élettársa van, V. r. vádlott pedig szembetegsége ellenére is szakmájában dolgozik, mindketten hasznos tagjai a társadalomnak, kellő visszatartó erővel bír számukra maga az eljárás is, szükségtelen a büntetés súlyosítása. A járművezetéstől eltiltás alkalmazásával kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az mindkét védenccé életét ellehetetlenítené.

[22] Az V. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy még fiatal volt az elkövetéskor, melyet azóta nagyon megbánt, az élete rendeződött, dolgozik. Azt kérte, ne kelljen megszakítania azóta rendezett életvitelét.

[23] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján I.r., a II. r. és a III. r. vádlottak vonatkozásában teljeskörűen felülbírált, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is, míg a IV-VI. r. vádlottak esetében a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott volt, melynek keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy észlelhető-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, amennyiben a terheltet fel kell menteni vagy vele szemben meg kell-e szüntetni az eljárást. Vizsgálta továbbá azt, hogy a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya volt. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján a IV. r., az V. r. és a VI. r. vádlottak vonatkozásában nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[24] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályt képezhetne volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[25] A törvényszék a vádbeli cselekmény kapcsán törvényes, alapos, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta a vádlottakat, tanúbizonyítást folytatott le, ismertette a jogsegély eredményeként beérkező iratokat, a telefonhívások adatait, a hívlisták adatait, a NUSZ adatokat. Ezen túlmenően ismertette a további releváns okirati bizonyítékokat, így valamennyi bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, a vádlottak és a védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejthették, védekezésüket előterjeszthették. A törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit biztosította, a vádlottak és védőik szabadon élhettek kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal, betartotta az bíróság a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat és a magyar nyelvet nem ismerő I. r. vádlott részre biztosította az anyanyelv használatának jogát is.

[26] A törvényszék ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen mutatta be, egyenként és összességében is megvizsgálta. Részletesen elemezte azokat és azonos szempontok szerint értékelte, az így tett ténymegállapításai a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal, a bizonyítékértékelés okszerű, törvényes és logikus. Részletes és alapos indokát adta annak, hogy a tényállást milyen logikai érvek mentén építette fel. A II. r. vádlott érdemi védekezését - mely szerint nem ő, hanem az időközben elhunyt testvére követte el a vádbeli bűncselekményeket - logikus, mindenki számára lekövethető érvek mentén vetette el, végigelemezve a vádlotti védekezéssel szemben felsorakoztatott tényeket. A III. r. vádlott ugyan szűkszavú, de ténybeli beismerő vallomást tett, melyet alátámasztó bizonyítékokat ugyancsak megfelelően értékelési körébe vonta. A

mérlegeléssel megállapított tényállás kellően felderített, az nem tartalmaz téves ténybeli következtetéseket sem.

[27] A törvényes mérlegelésen alapuló tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csupán a fellebbviteli főügyészség által írt elírási hiba folytán kellett kiegészíteni a [37] bekezdés utolsó mondatát azzal, hogy „... két gépkocsival Település1-ről illegális bevándorlókat szállítsanak Ausztriába”.

[28] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Mindezek alapján a felmentésre irányuló fellebbezés II. r.vádlott esetében eredményre nem vezetett.

[29] A tényállásból helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság az I. r. és a II. r. vádlottak bűnösségére és a bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése is helytálló. Támadhatatlan logikai érvek mentén fejtette ki álláspontját azzal kapcsolatosan, hogy a bűnszervezetben elkövetést miért nem látta megállapíthatónak I-VI. r. vádlottak esetében.

[30] A törvényszék megfelelő érvek mentén utasította el I. r. vádlott és védője azon indítványát, hogy az I. r. vádlott ausztriai jogerős elítélésére figyelemmel ítélt dolog címén az eljárás megszüntetésére kerüljön sor. A törvényszék e körben kifejtett érvelése megalapozott, azzal az ítéltábla is egyetértett. Kétségtelen tény, hogy a hivatkozott külföldi ítélet elkövetési ideje egybe esik jelen eljárásban elbírált cselekmények elkövetési idejével, a tényállás azonban eltérő, mivel az osztrák ítéletben az I. r. vádlottnak felrótt magatartás az, hogy az I.r. vádlott jelen eljárás többi vádlottjától eltérő összetételű bűnözői csoportokat irányított. Az I. r. vádlott jelen ügyben érintett bűnelkövetői csoport működését szervező tevékenysége nem képezte az Ausztriában lefolytatott büntetőeljárás tárgyát.

[31] A II. r. vádlott védőjének hivatkozása arra, hogy a II. r. vádlottnak a 3. tényállási pontban leírt cselekvőisége a folytatólagosság egységébe vonható a vádlott terhére rótt többi bűncselekménnyel ugyancsak nem foghatott helyt. A törvényszék megalapozott indokát adta annak, hogy a folytatólagosság egységébe miért nem vonható bele a 3. tényállási pont a II. r. vádlott cselekvőisége kapcsán, ahogy azt az ítéletének [295]-[299] bekezdéseiben megfogalmazta. Ezzel az okfejtéssel az ítéltábla is egyetértett.

[32] A törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket maradéktalanul, valamennyi vádlott tekintetében feltárta.

[33] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[34] Az I. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 10 évtől 20 évig, a II. r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket a halmazatra tekintettel 10 évtől 25 évig, III. r. és IV. r. vádlottak esetében 2-8 évig, V. r. és VI. r. r. vádlottak esetében 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a szabadságvesztés irányadó középértéke az I. r. vádlott tekintetében 15 év, a II. r. vádlott tekintetében 17 év 6 hónap, a III. r. és a IV. r. vádlottak tekintetében 5 év az V. r. és a VI. r. vádlottak esetében 7 év 6 hónap.

[35] A törvényszék megfelelő nyomatékát adva a vádlottak terhére nem róható, 8 évet meghaladó időmúlásnak, valamennyi vádlott esetében lehetőséget látott a Btk. 82.§ (1) bekezdése alapján arra, hogy a fent írt büntetési tételeknél eggyel enyhébb keretek között szabjon ki büntetést. Így a büntetési tételkeret alsó határa az I. r. és a II. r. vádlott vonatkozásában 5 évre, a III. r. és a IV. r. vádlott vonatkozásában 1 évre, az V. r. és a VI. r. vádlottak esetében 2 évre változik.

[36] Az I. r. és a II. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés (a II. r. vádlott esetében alkalmazott pénzbüntetésre is tekintettel) - figyelemmel az I. r. vádlott által utaztatott 86 fő, II. r. vádlott utaztatott 93 fő illegális bevándorlók számára - azonban eltúlzottan enyhe, nem felel meg a büntetési céloknak és az ítélet belső arányossági követelményeinek sem. Mindezekre tekintettel az I. r. vádlott és a II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését hosszabb, a középértékhez jobban közelítő tartamban állapította meg a másodfokú bíróság. A II. r. vádlott esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is súlyosította az ítéltábla a szabadságvesztés tartamával arányosan.

[37] A III. r., a IV. r., az V. r. és a VI. r. vádlottak esetében, hogy a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztése próbaidejének maximum tartamra emelésével találta szükségesnek a súlyosítást, míg a kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamát változtatlanul hagyta. Esetükben elmondható, hogy azóta sem kerültek a büntető hatóságok látókörébe, életvitelük pozitív irányban változott, a jelentős időmúlásra is tekintettel a hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés már inkább megtorló büntetés lenne.

[38] Az ítéltábla súlyosítást eredményező döntésével a kiszabott büntetések a bünteteskiszabási körülményeknek és az ítélet belső arányosságának is megfelelnek, szükségesek és egyben elégségesek a büntetési célok megvalósulásához.

[39] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, azonban a vagyoneklobzás tekintetében hiányosak.

[40] Az ítélet 1. tényállási pontjában a [61], [63] és a [67] bekezdésben írtak szerint a bűncselekmény elkövetése kapcsán V. r. vádlott 400 euro-val, VI. r. vádlott 20.000 Ft tal gazdagodott. Ezek az az összegek a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzás alá esnek. Mindezekre tekintettel az ítéltábla az V.r. vádlott esetében a 400 euro elkövetéskori napi árfolyamának megfelelő forint összegre, a VI. r. vádlott esetében pedig a 20.000 Ft-ra vagyoneklobzást rendelt el.

[41] Az elsőfokú bíróság a Vádlott3 III.r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába történő beszámításról nem rendelkezett pontosan, a 2016. július 7. napját előzetes letartóztatásként és házi őrizetként is beszámította és nem rendelkezett a házi őrizet beszámítását követően fennmaradó maradék napok beszámításáról. Ezért az ítéltábla akként rendelkezett, hogy a 2016. július 7. napját a vádlott javára kedvezőbb előzetes fogvatartásban töltött időként rendelte beszámítani és a házi őrizetben töltött idő beszámítása során fennmaradó tartamról akként rendelkezett, hogy a beszámítás után fennmaradó tartam egy napi szabadságvesztés felel meg.

[42] Az ítéltábla a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy Vádlott2 II. r. vádlott 2023. június 3. napjától 2023. november 14. napjáig lakcímére, majd 2023. november 15. napjától közigazgatási területre elrendelt bűnügyi felügyelet hatálya alatt áll.

[43] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Győri Törvényszék 2023. június 2. napján kihirdetett 38.B.86/2020/491. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a joghátrány tekintetében valamennyi vádlott vonatkozásába megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján valamennyi vádlott vonatkozásában helybenhagyta azzal, hogy pontosította az ítélet bevezető részében a tárgyalási napokat.

[44] Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta II. r. vádlott által bűnügyi felügyeletben töltött időnek a beszámítása a szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

[45] Az ítélet kihirdetését követően az elsőfokú bíróság ítéletének az I. r. vádlott anyanyelvére történő lefordításával kapcsolatban felmerült bűnügyi költségről az ítéltábla megállapította, hogy azt a Be 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

[46] A másodfokú eljárás során az I. r. vádlott anyanyelvének használatával felmerült bűnügyi költségről ugyancsak a Be.576. § (1) bekezdés b) pontja alapján rendelkezett az ítéltábla, míg a másodfokú eljárás során a kötelező védelemmel összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselése a Be. 613.§ (1) bekezdésén alapszik.

Győr, 2024. április 9.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Győri Törvényszék 2023. június 2. napján kihirdetett 38.B.86/2020/491. számú ítéletének meg nem változtatott része I., II., III., IV., V. és VI. r. vádlottak vonatkozásában 2024. április 9. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. április 9.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.

a tanács elnöke